

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 913/2014
01.10.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног З.М., због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М. - адвоката П.Ј., поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Бору К.535/2013 од 07.04.2014. године и Апелационог суда у Нишу 11Кж1.бр.658/14 од 05.06.2014. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М. - адвоката П.Ј., поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Бору К.535/2013 од 07.04.2014. године и Апелационог суда у Нишу 11Кж1.бр.658/14 од 05.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К.535/2013 од 07.04.2014. године окривљени З.М. је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 30. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 20.11.2013. године до 09.01.2014. године. Окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 2.000,00 динара у року од 15 дана под претњом принудне наплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 11Кж1.бр.658/14 од 05.06.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног З.М. и потврђена је пресуда Основног суда у Бору К.бр.535/13 од 07.04.2014. године.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.М. - адвокат П.Ј. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, тако што је истакао да је суд погрешно нашао да се у радњама окривљеног описаним у изреци првостепене пресуде стичу законска обележја кривичног дела тешка крађа у

покушају из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 30. КЗ, а поред тога и на утврђено чињенично стање је погрешно примењен закон, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целости побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да донесе ослобађајућу пресуду јер нема доказа да су се у радњама окривљеног стекла обележја кривичног дела обухваћеног оптужницом.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован, из следећих разлога:

Наиме, из чињеничног описа радње извршења кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде и то да је окривљени „ ... употребом физичке силе развалио резу на затвореном прозору, а потом отворио прозор, ушао у погон, а онда са друге стране разбио прозор у погону и извршио претметачину и одузео предметне ствари ... „ јасно и недвосмислено произилази да је окривљени З.М. кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 30. КЗ извршио на тај начин што је насилним путем уклонио препреке чија је сврха била затварање тог простора, дакле обијањем као једном од алтернативно предвиђених радњи извршења овог облика кривичног дела тешка крађа (став 1. тачка 1.), обзиром да се под обијањем затвореног простора подразумева уклањање препреке за улажење у затворени простор насилним путем, употребом физичке силе која је нужна за продирање у затворени простор и најчешће доводи до оштећења уређаја за отварање и других предмета, при чему није битан интензитет примењене физичке силе, тако да изрека првостепене пресуде садржи све чињенице и околности које чине законска обележја кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 30. КЗ, за које је окривљени оптужен и оглашен кривим правноснажном пресудом.

У преосталом делу захтева указујући на противречност исказа саслушаних сведока, те да није извршен увиђај и проверени наводи одбране, као и да су чињенични и правни закључци суда засновани на претпоставкама, бранилац окривљеног у суштини наводи погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и непотпуну оцену доказа, а што није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао. Поред истакнутог ни остали наводи у захтеву браниоца не указују на погрешну примену кривичног закона.

Са изнетих разлога, налазећи да су нижестепени судови правилно применили кривични закон и да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М. - адвоката П.Ј., то је Врховни касациони суд на основу

члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.